

Aslan Mahmuti

Troskok
između svetova

Pesme

2006

za Hanu i Darijana

Troskok

nadnaravno smo silni
da ostajemo sami u ledu
i tami između svetova

Amfore

noć je smrt velikog svetla i velike buke. pravim male pomake ka snu i jedem mrvice tišine u trouglu tame. naopako visi moje sunce uzburkano u moru hladnog svetla. u meni se od brze igre sledio božiji studenac. odlažeš pozdrav tokom noći. znaš da te neću uvesti u beskonačnu propast sveta. stojiš bosa pod hrastom i podižeš ruke ka nebu. duboko u milosti zbrajaš tri nebna svetla na dlanu. svet odnosi do obala kraja moje reči posvećene amfori tople tišine trećeg reda.

Praskozorje

desi se da je buđenje poput vađenja sidra, more je uzburkano u glavi i talasi zaviruju pod palubu - oklop je mokar od sna (ko ovaj osećaj zna, tone sve dublje u noć i neguje nesanicu poput kaktusa). sve je smešano i glava je premalena za sve strepnje. plućna krila, utonula u vatrene vode, lepršaju užasno i bore se za viši vazduh. oči sveopšte aure posmatraju mirno nevini let leptira nad svećom, plamen se lagano meša sa pastelnim bojama krila. negde u daljini, nad trozubim planinskim vrhom budi se slano solarno oko. svet poprima zvukove rada. ostarela noš pulsira još.

Predvečerje

desi se da sam u visini, izložen vetru, luna proviruje
iz košulje neba, traži me u tišini predvečerja, cigara
dogoreva, led se otapa u čaši i prolazi dobar ukus
ruma, dobar izgled sveta, muzika iz daljine podiže
valove pokreta, pokreće bujice potreba, ništa se ne
dešava unutar srčanih komora, ispod nebnog korena,
tamo gde spavaju rubini reči, slike zamagljene životom
urbanim, brzim, glasnim i običnim, kapaju niz jezik kao
vosak sveće, desi se da se čvor razveže i da sve stane.

Bagrem

video sam u snu bagrem, krošnja u cvatu -
kao beli plamen, kao sveta vatra, kao viši
etar, udisao sam njegov beli mir, njegovo
me povijanje na vetru uznosilo nad svet.
čuo sam u daljini zvona starog kraja, jedan
glas sa ostrva života govorio je o smrti. u
krošnju bagrema ugnezdila se crna ptica,
mila ptica, loš glasnik. gledala me kroz
san i bila mi bliska, bliže zadnjeg kraja.
bagrem u cvatu, ptica, ja i san, mi smo
nemi protagonisti nedeljnog jutra, drveta
života, vatre koja se s merom pali i gasi.

Hod

guste magle i košnice mutnog svetla
nad kanalima, mostovi nad svetovima,
tvrde staze pod nogama, rashodane,
razigrane, bezimene. lica svih svetova
oko mene, jezici svih naravi uz mene i
igre svetih planeta. hod me odnosi van
dometa pogleda i reči, ka čistoj sudbini.

Pomak

na zgužvanom belom stolnjaku,
kao na mlečnoj stazi vasseljene,
rasute latice i kruške. pod odorom
svetla i pogleda: limun i galaksija
nara. boca vina, vaza i dim cigara
na podestu. ogledalo, u njemu pun
prozor biljnog sjaja, onda i ram -
nalik na dijademu bubamara. sa
ljubičastog jedra poleće galeb u
neba da vreba. hraniš nosoroga
i zaboravljaš u travi da je dosta.

Kraj

kraj jednog vremena. sunce u zenitu.
krilata zmija nosi svoju osmicu u nebo.
gušter sa glavom orla gmiže niz šesto
polje maka. sazrevaju tablice zakona.
sunce gleda do slepila prizore zemlje.
mračne igre dečaka i zrelih devojaka.
vedre su igre ratnika i bogate košnice
belih pčela. saće kapa niz ruke maga.
tri prsta se uzdižu iz mora. luna bleđa
poput maglovitog jutra leži u dnu čaše
pokrivena ledom. kraj vremena jednog.

Magija

vreme je zmijskih snoviđenja.
gutam suve mrve mrtve mesečine,
pogled mi luta mlečnom stazom.
crne mi ptice jedu tiho iz grla,
opija ih moje meso i moja krv.

Krst

ležim na polju među suncokretima
kao mračni krst odbačen od svetla
sve je u toku kao u derviškom snu
zvezde se gube ostaju bez porekla
glasovi romore u arterijama zemlje
budim se na klizavom dnu vaseljene
muzika pokreće nebeska tela i mene

Srebro

sedam dana padaju zidovi duž mraka,
golgota nam izlazi u susret, plavooki
kupidon skriva slomljen prst, vreme
stoji i gleda kako mi srebro tela mlada
bacaš u ruke. glas se budi iz mrtvih
usta dnevne noći i zbori: odvode vas
lukavstvom od cilja bojni drugovi.

Biseri

na leđima crnih krava idemo da
rušimo temelje sveta. tri dana
kasnimo na krvavo škropljenje.
jedna žena čvrsta kova ropskim
radom povlači mesec u barske vode.
u vetar podignute kapi postaju
biseri. probijam ih trećim svetlom.
njihove iskre dobijaju tela svetih
reči.

Kontakt

Aslan Mahmuti

Schillerstrasse 23
D - 90409 Nuernberg

Tel.: + 49 172 744 62 92

aslan.mahmuti@poezija.net
<http://www.poezija.net>